

[Valdemar Sørensen.]

hvide hos Ejeren. Der kan dog ogsaa tænkes Forhold, hvor Ejeren er lidt meleret, saa det er ham, der har misligholdt en Kontrakt, og det er Lejeren, som skal have Ret til straks at ophæve Lejemaalet og eventuelt faa Erstatning for, hvad Fraflytningen koster ham. Dette synes mig heller ikke at være vel gennemtænkt.

I det sidste Afsnit: Forskellige Bestemmelser, er der Bestemmelser om Tinglysning og Kontraktændringer. Her er det ærede Medlems Forslag ikke formet saaledes, at man kan blive klar over, hvad det drejer sig om. I Virkeligheden er jo dansk Lovgivning saadan, at for at f. Eks. et Lejemaal sluttet paa en bestemt Tid skal være beskyttet over for Trediemand, skal det tinglyses; ellers er det overhovedet ikke beskyttet, og jeg ser ikke, at det ærede Medlems Ændringsforslag siger noget saadant; det gør ikke Lejeren opmærksom paa dette Forhold. Vi talte om det i Udvalget, og jeg forstod paa det ærede Medlem, at han var klar over det og vilde ændre det, men jeg kan ikke se i Kontraktudkastet her, at det er blevet ændret.

Om det ærede Medlems Ændringsforslag til Lovforslaget om Beskyttelse af Erhvervsvirksomhed i lejet Ejendom behøver jeg ikke at sige mange Ord. Dog vil jeg have Lov til at bemærke, at jeg ser ikke det forstandige i, at man har indskrænket de Forretningslokaler, der er Tale om, til kun at være Butikker. En Forretningsmand kan jo være lige saa stærkt bundet til et andet Forretningslokale som til en Butik. Jeg minder om de Huslejelove, vi har haft, ved hvilke man fra alle Sider har været enig om, at f. Eks. Lægeboliger, Sagførerkontorer og Tandlægeforretninger bestandig skulde beskyttes. Man kan sige om disse Lokalteter, at ved den ene Slags kan Nødvendigheden heraf maaske være lidt mindre end ved den anden, men i hvert Fald peger dette hen paa, at mange, mange andre end Indehavere af Butikker er saa afhængige af deres Lokalers stedlige Beliggenhed, at det er urimeligt at begrænse Loven til kun at omfatte Butikker. Desuden rejser der sig det Spørgsmaal, om en Mand uden videre er beskyttet, naar han bor i en Butik. Hvis nu andre end Forretningsmænd, f. Eks. en Tandlæge, lejer en

Butik til en Virksomhed, er han saa beskyttet, medens han ikke er beskyttet, hvis han bor paa 1ste Sal i Ejendommen? Man finder virkelig saadanne Forhold, og jeg ser ikke rigtig Konsekvensen i og Brugbarheden af det Kriterium, det ærede Medlem her stiller op. Men i øvrigt skal jeg ikke spille mange Ord paa dette Forslag, som i Virkeligheden ikke drejer sig om det, der her er Tale om, nemlig Ordningen af Retsforholdet mellem Ejer og Lejer, men derved, at det omhandler det Forhold, at den ene Lejer lejer den anden Lejer ud af Butikken og skal betale en Erstatning til den opsagte Lejer herfor, kun er en Lovgivning om et bestemt Forhold mellem Lejer og Lejer og overhovedet ikke har nogen Relation til Retsforholdet mellem Ejer og Lejer i Lejeforhold. Det er altsaa en Lovgivning, som for saa vidt slet ikke vedrører de to Lovforslag, der her er fremsat fra Regeringens Side.

Jeg skal nøjes med denne Gennemgang af Ændringsforslagene og til sidst sige, at hvad Venstres Stilling angaar, er den maaske ikke saa meget Udtryk for ond Vilje som for utilstrækkelig Evne til at forstaa de Problemer, der rejser sig i Lejeforhold og maa løses, saafremt det da er Meningen, at heller ikke i dette Forhold maa den ene Borger træde den andens Ret for nær. Muligvis skyldes Partiet Venstres passive Stilling til hele Spørgsmaalet, i hvert Fald hvad Boliger angaar, en Mangel paa Interesse, en Mangel paa Evne til at føle sig ind i de Forhold, som Bybefolkningen lever under, og som jo paa saa afgørende Vis paa saa mange Maader bestemmer dens Liv og Tilværelse. Hvor det drejer sig om Landboernes Forhold, er det ærede Medlem Hr. Elgaard's Partis Interesse jo let vakt. Naar Storræsserne fra Ribe er uenige om, hvor mange Stude de hver for sig maa sælge til det belgiske Marked, saa flammer Interessen højt i det ærede Medlems Parti. Jeg synes, det havde været samfundsmæssigt smukt, om noget af den hellige Ild, som slaar ud i lys Lue, naar Forhold af den Art er paa Tale her i Tinget, ogsaa kunde have brændt, hvor der er Tale om at ordne et Retsforhold for Hundredtusinder af danske Borgere. Men jeg har opfattet Venstres Stilling saaledes, at man har ikke denne Interesse, den findes ikke, og hvor intet